

הגדת של פסח

קדש. ורזין. כרפס. יוזין. בנגד. רוזקה. מוציא. בנקה.
מרור. כורף. שקזן עורף. צפון. סרף. הכל. גרקה:

קִדְשׁ

בְּשַׁבַּת מִתְחִילִין

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר

יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם.

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה

וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ

כִּי בּו שְׁבֹת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

בְּחֹל מִתְחִילִין:

סִבְרֵי מְרַנֵּן וְרַבָּנֵן וְרַבּוֹתֵי.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל עַם

וְרוֹמְמֵנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֵּן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ

בְּאַהֲבָה (לשבת: שְׁבֹתוֹת לְמִנוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים

וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן, (לשבת: אֶת יוֹם הַשְּׁבֹת הַזֶּה ו) אֶת יוֹם חַג

הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֲרוּתֵנוּ, (לשבת: בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְּשׁ זִכָּר

לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בְנוּ בְּחֵרֶת וְאוֹתֵנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים,

(לשבת: וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ (לשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן הַנְּחֻלְתָּנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה ה', מְקַדֵּשׁ (לשבת: הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים.

בְּמוֹצְאֵי שַׁבָּת מוֹסִיפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ. בְּרוּךְ
אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל, בֵּין אֹר
לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשַּׁת יְמֵי
הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבָּת לְקֹדֶשׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ, וְאַתָּה יוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשַּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשֶׁת. הַבְּדִלְתָּ וְקֹדֶשֶׁת אֶת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשֶׁתְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ
לְזַמַּן הַזֶּה.

שׁוֹתָה בְּהַסִּיבַת שְׁמַאל וְאִינוּ מְבַרְךְ בְּרַכָּה אַחֲרוֹנָה.

וּרְחֵץ

נוטלים את הידים ואין מברכים "על נטילת ידים".

כַּרְפֵּס

לוקח מן הכרפס פחות מכזית - כדי שלא יתחייב בברכה אחרונה - טובל במי מלח, מברך "בורא פרי האדמה", ומכווין לפטור בברכה גם את המרור. אוכל בלא הסבה.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה.

יַחַץ

בוצע את המצה האמצעית לשתיים, ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מְגִיד

מגלה את המצות, מגביה את הקערה ואומר בקול רם:

הָא לַחְמָא עֲנִיא דִּי אֲכָלוּ אֲבֵהֲתָנָא בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם.

כל דכפין ייתי ויכל, כל דצריך ייתי ויפסח.
השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל.
השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מסיר את הקערה מעל השולחן. מוזגין כוס שני. הבן שואל:
מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?
שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה - כולו
מצה.
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות - הלילה הזה (כולו)
מרור.
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת - הלילה
הזה שתי פעמים.
שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין - הלילה
הזה כלנו מסבין.
מחזיר את הקערה אל השולחן. המצות תהיינה מגלות
בשעת אמירת ההגדה.
עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו ה' אלהינו משם ביד
חזקה ובזרע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את
אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו
לפרעה במצרים. ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו זקנים
כלנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים.
וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה
ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק והיו
מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה, עד שבאו
תלמידיהם ואמרו להם רבותינו: הגיע זמן קריאת שמע של
שחרית.

אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא
זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא,
שנאמר, למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי
חיך. ימי חיך הימים. כל ימי חיך הלילות. וחקמים אומרים
ימי חיך, העולם הזה. כל ימי חיך, להביא לימות המשיח:

ברוך המקום, ברוך הוא, ברוך שנתן תורה לעמו ישראל,
ברוך הוא.

כנגד ארבעה בנים דברה תורה:

אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר? מה העדות והחקים והמשפטים אשר
צוה ה' אלהינו אתכם. ואף אתה אמור לו כהלכות הפסח: אין
מפטרין אחר הפסח אפיקומן:

רשע מה הוא אומר? מה העבודה הזאת לכם. לכם - ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר. ואף אתה הקהה את שניו ואמור לו: "בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים". לי ולא לו. אלו היה שם, לא היה נגאל:

תם מה הוא אומר? מה זאת? ואמרת אליו "בחוזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים".

ושאינו יודע לשאול - את פתח לו, שנאמר, והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים.

יכול מראש חודש? תלמוד לומר ביום ההוא. אי ביום ההוא יכול מבעוד יום? תלמוד לומר בעבור זה - בעבור זה לא אמרתי, אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניך.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועקשיו קרבנו המקום לעבדתו, שנאמר:

ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר ה' אלהי ישראל: בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם, תרח אבי אברהם ואבי נחור, ויעבדו אלהים אחרים. ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען, וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק, ואתן לי יצחק את יעקב ואת עשיו. ואתן לעשו את

הר שִׁעִיר לְרִשְׁתֹּת אֶתוֹ, וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יִרְדּוּ מִצְרָיִם.

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא חָשַׁב אֶת הַקֶּץ, לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יָדַע תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם,
וַעֲבָדוּם וְעֵנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר
יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרָי כֵּן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל.

מכסה המצה ומגביה את הכוס בידו, ואומר:
וְהִיא שְׁעֵמֶדָה לְאַבּוֹתֵינוּ וְלָנוּ.
שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו,
אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו,
והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

יניח הכוס מידו ויגלה את המצות.
צֵא וּלְמַד מֶה בְּקִשׁ לֶבֶן הָאֶרֶמִי לַעֲשׂוֹת לְיַעֲקֹב אָבִינוּ:
שִׁפְרָעָה לֹא גָזַר אֱלֹהִים עַל הַזְּכָרִים, וְלֶבֶן בְּקִשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל.
שֶׁנֶּאֱמַר:
**אֶרְמִי אֲבָד אָבִי, וַיִּרְדּוּ מִצְרַיִמָּה וַיִּגְר שָׁם בְּמַתִּי מֵעַט, וַיְהִי
שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל, עֲצוּם וְרַב.**

וְיָרֵד מִצְרַיִם - אָנוֹס עַל פִּי הַדְּבָר.

וַיְגַר שָׁם - מִלְמַד שֶׁלֹּא יָרַד יַעֲקֹב אֲבִינוֹ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם
אֲלֵא לְגוֹר שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעֲהַ, לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ,
כִּי אֵין מִרְעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעַבְדֶיךָ, כִּי כִבֵּד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן.
וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן.

בַּמַּתִּי מַעֲט - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ
מִצְרַיִם, וְעַתָּה שְׁמֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ כִּסּוּכְבִּי הַשָּׁמַיִם לְרַב.

וַיְהִי שָׁם לְגוֹי - מִלְמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שָׁם.

גְּדוֹל עֲצוּם - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ
וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאד מְאֹד, וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם.

וַרְב - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: רַבְּבָה כְּצִמַח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ, וַתִּרְבֵּי
וַתִּגְדְּלֵי וַתִּבְאֵי בְעֵדֵי עַדְיִים, שְׂדֵיִם נִכְנּוּ וַיִּשְׁעֶרְךָ צִמּוֹ, וְאֶת
עֵרֶם וְעֵרְיָה. וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיֶךָ, וְאֶמַר לְךָ
בְּדַמְיֶךָ חַיִּי, וְאֶמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי

וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנֹנוּ, וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה.

וירעו אתנו המצרים - כמו שנאמר: הבה נתחכמה לו פן
'רבה, והיה פי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו
ונלחם בנו, ועלה מן הארץ.

ויעונו - כמה שנאמר: וישמו עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם. ויבן ערי מסכנות לפרעה. את פתם ואת רעמסס.

ויתנו עלינו עבדה קשה - כמו שנאמר: ויעבדו מצרים את
בני ישראל בפרך.

**ונצעק אל ה' אלהי אבותינו, וישמע ה' את קלנו, וירא את
ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו.**

ונצעק אל ה' אלהי אבותינו - כמה שנאמר: והי בימים
הרבים ההם וימת מלך מצרים, ויאנחו בני ישראל מן
העבודה ויצעקו, ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה.

וישמע ה' את קלנו - כמה שנאמר: וישמע אלהים את
נאקתם, ויזכור אלהים את בריתו את אברהם, את יצחק ואת
יעקב.

וירא את ענינו - זו פרישות דרך ארץ, כמה שנאמר: וירא

אלהים את בני ישראל וידע אלהים.

**ואת עמלנו - אלו הבנים. כמה שנאמר: כל הבן הילוד
היארה תשליכהו וכל הבת תחיון.**

**ואת לחצנו - זו הדחק, כמה שנאמר: וגם ראיתי את הלחץ
אשר מצרים לחצים אתם.**

**ויוצאנו ה' ממצרים ביד חזקה, ובזרע נטויה, ובמרא גדל,
ובאתות ובמפתיים.**

**ויוצאנו ה' ממצרים - לא על ידי מלאך, ולא על ידי שרף, ולא
על ידי שליח, אלא הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו.
שנאמר:**

**ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה, והפיתי כל בכור בארץ
מצרים מאדם ועד בהמה, ובכל אלהי מצרים אעשה
שפטים. אני ה'.**

**ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה - אני ולא מלאך;
והפיתי כל בכור בארץ מצרים - אני ולא שרף;
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים - אני ולא השליח;
אני ה' - אני הוא ולא אחר.**

בְּיַד חֲזָקָה - זוּ הַדְּבָר, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יַד ה' הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ
אֲשֶׁר בְּשִׂדְהָ, בְּסוּסִים, בְּחֹמְרִים, בְּגַמְלִים, בְּבָקָר וּבְצֹאן, דְּבַר
כְּבֹד מְאֹד.

וּבְזָרַע נְטִיָּה - זוּ הַחֶרֶב, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְחָרְבוּ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ,
נְטִיָּה עַל יְרוּשָׁלַיִם.

וּבְמוֹרָא גְדוֹל - זוּ גְלוּי שְׂכִינָה. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, אוּ הִנֵּסָה
אֱלֹהִים לְבֹא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מְקֻרָב גּוֹי בְּמִסּוֹת בְּאֵתֶת וּבְמוֹפְתִים
וּבְמִלְחָמָה וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזָרוּע נְטִיָּה וּבְמוֹרָאִים גְדוֹלִים כְּכֹל
אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם ה' אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם:.

וּבְאֵתוֹת - זֶה הַמַּטָּה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֵת הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח
בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הָאֵתוֹת.

וּבְמוֹפְתִים - זֶה הַדָּם, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְנִתְּתִי מוֹפְתִים בְּשָׂמַיִם
וּבְאָרֶץ.

כַּשֶׁאוֹמֵר דָּם וְאֵשׁ וְתִימְרוֹת עֵשֶׂן, עֵשֶׂר הַמְּכוֹת וּדְצ"ךְ עַד"ש
בַּח"ב - יִשְׁפּוֹךְ מִן הַכּוֹס מֵעַט יַיִן:
דָּם וְאֵשׁ וְתִימְרוֹת עֵשֶׂן.

דָּבָר אַחֵר: בְּיַד חֲזָקָה - שְׁתִּים, וּבְזֶרַע נְטוּיָה - שְׁתִּים, וּבְמַחָא
גְּדֹל - שְׁתִּים, וּבְאֵתוֹת - שְׁתִּים, וּבְמַפְתִּים - שְׁתִּים. אֵלֹה עֹשֶׂה
מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְּצָרִים בְּמַצָּרִים, וְאֵלֹה

הוֹ:

דָּם

צִפְרָדַע

כְּנִים

עֲרוּב

דָּבָר

שְׁחִין

בָּרַד

אֲרָבָה

חֲשֵׁךְ

מִכַּת בְּכוֹרוֹת

רַבִּי יְהוּדָה הֵיךְ נוֹתֵן בָּהֶם סְמִימִים:

דַּצ"ךְ עַד"ש בְּאֵח"ב.

רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי אוֹמֵר: מִנֵּין אֶתְּהּ אוֹמֵר שְׁלֵקוּ הַמְּצָרִים

בְּמַצָּרִים עֹשֶׂה מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חַמְשִׁים מִכּוֹת? בְּמַצָּרִים

מָה הוּא אוֹמֵר? וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל פְּרָעָה: אֶצְבַּע אֱלֹהִים

הוּא, וְעַל הַיָּם מָה הוּא אוֹמֵר? וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה

אֲשֶׁר עֹשֶׂה ה' בְּמַצָּרִים, וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת ה', וַיֹּאמְינוּ בִּי

וּבַמִּשָּׁה עַבְדּוֹ. כִּמָּה לָקוּ בְּאֶצְבַּע? עֹשֶׂה מִכּוֹת.

אָמור מעֵתָהּ: בְּמִצְרִים לָקוּ עֶשֶׂר מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מִנֵּין שָׁפַל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הֵיטָה שֶׁל אַרְבַּע מִכּוֹת? שְׁנָאֵמַר: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים. עֲבָרָה - אַחַת, וְזַעַם - שְׁתֵּי, וְצָרָה - שְׁלֹשׁ, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים - אַרְבַּע.

אָמור מעֵתָהּ: בְּמִצְרִים לָקוּ אַרְבָּעִים מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאַתֵּים מִכּוֹת.

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: מִנֵּין שָׁפַל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הֵיטָה שֶׁל חֲמִשׁ מִכּוֹת? שְׁנָאֵמַר: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ - אַחַת, עֲבָרָה - שְׁתֵּי, וְזַעַם - שְׁלוֹשׁ, וְצָרָה - אַרְבַּע, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים - חֲמִשׁ.

אָמור מעֵתָהּ: בְּמִצְרִים לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמֵאַתֵּים מִכּוֹת.

כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עֲלִינוּ!

אֱלוֹ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, דִּיִּינוּ.
אֱלוֹ עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, וְלֹא עָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם, דִּיִּינוּ.

אלו עשה באלהיהם, ולא הרג את בכוריהם, דיינו.
אלו הרג את בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם, דיינו.
אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את היים, דיינו.
אלו קרע לנו את היים ולא העבירנו בתוכו בחרבה, דיינו.
אלו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרנו בתוכו דיינו.
אלו שקע צרנו בתוכו ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה
דיינו.

אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן
דיינו.

אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת, דיינו.
אלו נתן לנו את השבת, ולא קרבנו לפני הר סיני, דיינו.
אלו קרבנו לפני הר סיני, ולא נתן לנו את התורה. דיינו.
אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל, דיינו.
אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה
דיינו.

על אחת, כמה וכמה, טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו:
שהוציאנו ממצרים, ועשה בהם שפטים, ועשה באלהיהם,
והרג את בכוריהם, ונתן לנו את ממונם, וקרע לנו את היים,
והעבירנו בתוכו בחרבה, ושקע צרנו בתוכו, וספק צרכנו
במדבר ארבעים שנה, והאכילנו את המן, ונתן לנו את
השבת, וקרבנו לפני הר סיני, ונתן לנו את התורה, והכניסנו

לאַרץ יִשְׂרָאֵל, וּבְנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה לְכַפֵּר עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ.

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: כָּל שְׂלֵא אָמַר שְׂלֵשָׁה דְבָרִים אֵלּוּ
בְּפֶסֶח, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבָתוֹ, וְאֵלּוּ הֵן: פֶּסַח, מִצֵּה, וּמְרוֹר.

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם,
עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי
אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאִמְרַתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לִי, אֲשֶׁר
פֶּסַח עַל בְּתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֵת
בְּתֵינוּ הִצִּיל? וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

אוּחַז הַמִּצֵּה בִּידוֹ וּמְרָאָה אוֹתָהּ לְמִסּוּבִין:
מִצֵּה זֶה שֶׁאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שְׂלֵא הַסְּפִיק
בְּצַקֶּם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחְמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגֵאֲלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאפּוּ אֶת
הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עִגְתַּי מִצּוֹת, כִּי לֹא חִמֵּץ, כִּי גִרְשׁוּ
מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵּמָה, וְגַם צִדָּה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

אוּחַז הַמְּרוֹר בִּידוֹ וּמְרָאָה אוֹתוֹ לְמִסּוּבִין:
מְרוֹר זֶה שֶׁאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁמְרוֹרוֹ
הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּמְרָרוּ אֶת

חִייהם בְּעַבְדָּה קָשָׁה, בְּחִמְרָה וּבִלְבָנִים וּבְכָל עַבְדָּה בְּשָׂדֵה אֶת
כָּל עַבְדֹתֶם אֲשֶׁר עָבְדוּ בְּהֵם בְּפָרֶךְ.

בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חִיב אָדָם לְרֵאוֹת אֶת עֲצֻמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יֵצֵא
מִמִּצְרַיִם, שְׁנֵאמַר: וְהִגְדַתְּ לְבָנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בְּעָבוֹר זֶה
עָשָׂה ה' לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בִּלְבַד גָּאֵל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא אִף אוֹתֵנוּ גָאֵל עִמָּהֶם, שְׁנֵאמַר:
וְאוֹתֵנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם, לְמַעַן הִבִּיא אֹתֵנוּ, לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

יאחז הכוס בידו ויכסה המצות ויאמר:
לְפִיכֶן אֲנַחֲנוּ חַיִּיבִים לַהֲלוּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם,
לְהַדְרֵה, לְבָרֵךְ, לְעֵלֵה וּלְקַלֵּס לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבְרָהָם וְלָנוּ אֶת כָּל
הַנְּסִיּוֹת הַאֵלֹהִים: הוֹצִיאָנוּ מֵעַבְדוֹת לְחֵרוֹת מִיַּגוֹן לְשִׁמְחָה,
וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב, וּמֵאֲפֵלֶה לְאוֹר גְּדוֹל, וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֲלָה.
וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה: הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי ה', הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה'. יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם ה'. רַם
עַל כָּל גּוֹיִם ה', עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ הַמְגַבִּיֵּה
לְשִׁבְתָּ, הַמְשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ? מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל,
מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן, לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ.

מושיבי עקרת הבית, אם הבנים שמחה. הללויה.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז, היתה יהודה
לקדשו, ישראל ממשלותיו. הים ראה וינס, הירדן יסב
לאחור. החרים רקדו כאילים, גבעות - כבני צאן. מה לך הים
כי תנוס, הירדן - תסב לאחור, החרים - תרקדו כאילים,
גבעות - כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב.
ההפכי הצור - אגם מים, חלמיש - למעינו מים.

מגביהים את הכוס עד גאל ישראל.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, אשר גאלנו וגאל את
אבותינו ממצרים, והגיענו ללילה הזה לאכל בו מצה ומרור.
כן ה' אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים
הבאים לקראתנו לשלום, שמחים בבנין עירך וששים
בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע
דמם על קיר מזבחך לרצון, ונודה לך שיר חדש על גאלתנו:
ועל פדות נפשנו. **ברוך אתה ה', גאל ישראל.**
ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.
שותים את הכוס בהסבת שמאל.

רְחֵץ

נוטלים את הידים ומברכים:
ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו על נטילת ידים.

מוציא מצה

יקח המצות בסדר שהניחן, הפרוסה בין שתי השלמות, יאחז
שלשתן בידו ויברך "המוציא" בכוונה על העליונה, ו"על
אכילת מצה" בכוונה על הפרוסה. אחר כך יבצע כזית מן
העליונה השלמה וכזית שני מן הפרוסה, ויטבלם במלח,
ויאכל בהסבה שני הזיתים:
ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.
ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו על אכילת מצה.

מרור

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מרור, מטבלו
בחרוסת, מנער החרוסת, מברך ואוכל בלי הסבה.
ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו על אכילת מרור.

כּוּרֵךְ

כָּל אֶחָד מֵהַמַּסְבִּים לוקח כְּזִית מִן הַמִּצָּה הַשְּׁלִישִׁית עִם כְּזִית מְרוֹר, וְכוֹרֵם יַחַד, אוֹכְלִים בְּהִסְבָּה וּבְלִי בְּרָכָה. לְפָנַי אֲכָלוּ אוֹמְרִים.

זָכַר לְמִקְדָּשׁ כְּהִלָּל. כֵּן עָשָׂה הַלֵּל בְּזִמְנֵן שִׁבִּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָים:

הָיָה כּוּרֵךְ מִצָּה וּמְרוֹר וְאוֹכֵל בְּיַחַד, לְקָיָים מֵה שְׁנֵאָמַר: **עַל מִצּוֹת וּמְרָרִים יֵאָכְלוּ.**

שְׁלַחַן עוֹרֵךְ

אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים.

צפון

אחר גמר הסעודה לוקח כל אחד מהמסבים כזית מהמִצָּח
שהייתה צפונה לאפיקומן ואוכל ממנה כזית בהסבה. וצריך
לאוכלה קודם חצות הלילה.
לפני אכילת האפיקומן יאמר: זכר לקרבן פסח הנאכל על
השובע.

ברך

מוזגים כוס שלישי ומברכים ברכת המזון.
שיר המעלות, בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים. אז
ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה. אז יאמרו בגוים: הגדיל ה'
לעשות עם אלה. הגדיל ה' לעשות עמנו, היינו שמחים.
שוֹבָה ה' את שביתנו כאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה,
ברנה יקצרו. הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע, בא יבא ברנה
נשא אלמתיו.

שלשה שאכלו כאחד חייבים לזמן והמזמן פותח:
רבותי וברך:

המסבים עונים:

יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם.

הַמְזַמֵּן אוֹמֵר:

בְּרָשׁוֹת מֶרְנָן וּרְבִנָּן וּרְבוֹתֵי, נְבָרַךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכִלְנוּ מִשְּׁלוֹ.

הַמְסַבִּים עוֹנִים:

בְּרוּךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכִלְנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטְוֹבוֹ חַיֵּינוּ.

הַמְזַמֵּן חוֹזֵר וְאוֹמֵר:

בְּרוּךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכִלְנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטְוֹבוֹ חַיֵּינוּ.

כָּלֵם אוֹמְרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַזֵּן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן לָחֶם לְכָל בֶּשֶׂר כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶד. וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֶסֶר לָנוּ, וְאֵל יִחְסֵר לָנוּ
מִזֶּן לְעוֹלָם וָעֶד. בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זָן וּמְפַרְנֵס
לְכָל וּמְטִיב לְכָל, וּמְכִין מִזֶּן לְכָל בְּרִיתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ
אַתָּה ה', הַזֵּן אֶת הַכֹּל.

נוֹדֶה לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה
וּרְחֵבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ
מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ

שְׁלַמְדַתְנוּ, וְעַל חֻקֶיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד
שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מְזֹון שְׁאַתָּה זָן וּמְפָרְסֵם אוֹתָנוּ תְּמִיד,
בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה:

וְעַל הַפֶּל ה' אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יְתַבָּרְךָ
שִׁמְךָ בְּפִי כָל חַי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּכְתוּב: וְאֶכְלֶתָּ וְשִׁבַּעְתָּ
וּבִרְכַתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה ה', עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזֹון:

רַחֵם נָא ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל
צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ וְעַל הַבַּיִת
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ, רַעֲנוּ זִמְנֵנוּ
פָּרְסֵנוּ וּכְלָפְלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְנוּח לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מְכֹל
צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, לֹא לִידֵי מִתְּנַת בְּשָׂר וָדָם
וְלֹא לִידֵי הַלְּוָאתֶם, כִּי אִם לִידְךָ הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה
וְהַרְחֲבָה, שְׁלֵא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּשַׁבַּת מוֹסִיפִין:

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ
לְשַׁבָּת בּוֹ וְלַנִּיח בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנְךָ. וּבְרְצוֹנְךָ הִנִּיח לָנוּ
ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁלֵא תִהְיֶה צָרָה וְיִגוֹן וְאֲנָחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ. וְהִרְאֵנוּ

ה' אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי
אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח
בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים
ולשלום ביום חג המצות הזה זכרנו ה' אלהינו בו לטובה
ויפקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים
חוס וחנו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך
חנו ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו.
ברוך אתה ה', בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, האל אבינו מלכנו אדירנו
בוראנו גאלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל
המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא הטיב, הוא
מטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו
לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרחו הצלה והצלחה, ברכה
וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב,
ומכל טוב לעולם על יחסרנו.

הַרְחַמְנָה הוא יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחַמְנָה הוא יִתְבַּרֵךְ בְּשֵׁמִים וּבְאֲרָץ.

הַרְחַמְנָה הוא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וּלְנֶצַח

וְנֶצְחִים, וְיִתְהַדַּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחַמְנָה הוא יִפְרֹסֶנּוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחַמְנָה הוא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת

לְאֲרָצֵנוּ.

הַרְחַמְנָה הוא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלַחַן זֶה

שְׂאֵכְלֵנוּ עָלֵינוּ.

הַרְחַמְנָה הוא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב, וְיִבְשֹׁר

לָנוּ בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.

הַרְחַמְנָה הוא יְבָרֵךְ אֶת בַּעֲלֵי / אִשְׁתֵּי.

הַרְחַמְנָה הוא יְבָרֵךְ אֶת [אָבִי מוֹרִי] בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה. וְאֶת [אִמִּי

מוֹרְתִי] בַּעֲלַת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעָם וְאֶת

כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שְׁנֵתְבָרְכוּ

אֲבוֹתֵינוּ

אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מְכַל כָּל, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד

בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמֵר, אָמֵן.

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם.

וְנִשָּׂא בְּרָכָה מֵאֵת ה', וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָּל

טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

בְּשַׁבָּת: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵלְנוּ יוֹם שְׁכָלוּ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לַחַיִּי
הָעוֹלָמִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵלְנוּ יוֹם שְׁכָלוּ טוֹב. [יוֹם שְׁכָלוּ אַרְוֶךְ. יוֹם
שְׁצַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֹאשֵׁיהֶם וְנִהְיִים מְזִי
הַשְּׂכִינָה וְיֵהִי חֶלְקֵינוּ עִמָּהֶם].
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מִגְדוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכוּת וְעֵשָׂה חֶסֶד לַמְּשִׁיחַ לְדָוִד וְלִזְרָעוֹ עַד
עוֹלָם. עֵשָׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאֻמְרוֹ, אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת ה' קְדוֹשׁוֹ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ,
וְדַרְשֵׁי ה' לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ לֵי יי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ.
פּוֹתַח אֶת יָדָךְ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן.
בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי, וְהִיָּה ה' מִבְּטָחוֹ. נַעַר הָיִיתִי גַם
זְקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב, וְזָרְעוֹ
מִבְּקֶשׁ לֶחֶם. יי עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן, ה' יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.
וְשׁוֹתִים בַּהֲסִיבָה וְאֵינוּ מִבְּרַךְ בְּרַכָּה אַחֲרוֹנָה.
מוֹזְגִים כּוֹס שֶׁל אֱלֹהֵינוּ וּפּוֹתְחִים אֶת הַדַּלֶּת:

שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ
וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹהוּ הַשָּׁמוּ.
שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וְחָרוֹן אַפֶּךָ יִשִּׁיגֵם.
תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שָׁמַי ה'.

הלל

לֹא לְנוּ, ה', לֹא לְנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ עַל אֲמַתְךָ.
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִי־הוּא אֱלֹהֵיהֶם.
וְאֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמִּים, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה.
עֲצִבְיָהֶם כָּסֹף וְזָהַב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם.
פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ.
אֲזַנָּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּן.
יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ,
לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם.
כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם.
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּי, עֲזָרְךָ וּמִגְּנָם הוּא.
בֵּית אַהֲרֹן בְּטַחוּ בִּי, עֲזָרְךָ וּמִגְּנָם הוּא.
יִרְאֵי ה' בְּטַחוּ בִּי, עֲזָרְךָ וּמִגְּנָם הוּא.

יִזְכְּרוּנוּ יְבָרְךָ.

יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל,
יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֱהֲרֹן,
יְבָרֵךְ יִרְאֵי ה', הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים.
יִסַּף ה' עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם.
בְּרוּכִים אַתֶּם לֵ"י, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לֵ"י וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם.
לֹא הַמְתִּיתִים יְהִלְלוּיָהּ וְלֹא כָל יַרְדֵּי דוֹמָה.
וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ.

אֶהְבֵּתִי כִי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנֵי. כִּי הִטָּה אֶזְנוֹ לִי וּבִימֵי
אֶקְרָא. אֶפְפוּנֵי חֲבִלֵי מוֹת וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי, צָרָה וְיָגוֹן
אֶמְצָא. וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא: אָנָּה ה' מַלְטָה נַפְשִׁי. חֲנוּן ה' וְצַדִּיק,
וְאֶלֶהִינוּ מֵרַחֵם. שִׁמְרֵ פִתְאִים ה', דְּלַתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבֵי
נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי, כִּי ה' גָּמַל עָלַיכִי. כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת
עֵינַי מִן דַּמְעָה, אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ה' בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים. הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד. אֲנִי אֶמְרַתִּי בְּחַפְזִי
כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מִה אֲשִׁיב לֵ"י כֹּל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם ה'
אֶקְרָא. נִדְרֵי לֵ"י אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ. יְקַר בְּעֵינֵי ה'
הַמּוֹתֵה לְחִסְדֵיּוֹ. אָנָּה ה' כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ, אֲנִי עֲבַדְךָ בְּוַאֲמַתְךָ,
פִּתְחֵת לְמוֹסְרֵי. לֵךְ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא. נִדְרֵי

ל"י אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. בְּחִצְרוֹת בַּיִת ה', בְּתוֹכִי
יְרוּשָׁלַיִם. הִלְלוּהָ.

הִלְלוּ אֶת ה' כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִיּוֹת. כִּי גִבֹר עָלֵינוּ
חֲסִדוֹ, וְאֲמַת ה' לְעוֹלָם. הִלְלוּהָ.

הוֹדוּ ל"י כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
יֹאמְרוּ נָא בַיִת אֱהָרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי ה' כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

מִן הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְמִרְחַב יְהוָה. ה' לִי, לֹא אֵיכָא - מֵה
יַעֲשֶׂה לִי אָדָם, ה' לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְשִׁנְאִי.
טוֹב לְחַסוֹת בֵּי מִבְּטָח בְּאָדָם.
טוֹב לְחַסוֹת בֵּי מִבְּטָח בְּנְדִיבִים.
כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילֵם.
סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילֵם.
סָבְבוּנִי כְדַבְרִים, דַּעְכוּ כְּאִשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם ה' כִּי אֲמִילֵם.
דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנֶפֶל, וַיִּי עֲזָרְנִי.
עֲזֵי וְזַמְרַת יְהוָה לִי לִישׁוּעָה.
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֵהָלִי צְדִיקִים:
יְמִין ה' עֲשֵׂה חַיִּל,

יְמִין ה' רֹמְמָה,
יְמִין ה' עֲשֵׂה חַיִּל.
לֹא אָמוּת כִּי אַחֲיָהּ, וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.
יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי.
פָּתַחוּ לִי שַׁעַר צְדָקָה, אֲבֹא בָם, אוֹדֶה יְהוָה.
זֶה הַשַּׁעַר לִי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.
אוֹדֶךָ כִּי עָנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
אוֹדֶךָ כִּי עָנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
אָבֵן מֵאֶסֶן הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.
אָבֵן מֵאֶסֶן הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.
מֵאֵת ה' הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
מֵאֵת ה' הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
אָנָּה ה', הוֹשִׁיעָה נָּא.
אָנָּה ה', הוֹשִׁיעָה נָּא.
אָנָּה ה', הַצְּלִיחָה נָּא.
אָנָּה ה', הַצְּלִיחָה נָּא.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה', בְּרַכְּנוּכֶם מִבֵּית ה'.
בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה', בְּרַכְּנוּכֶם מִבֵּית ה'.
אֵל ה' וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בְּעַבְתִּים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
אֵל ה' וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בְּעַבְתִּים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
אֵלֵי אֲתָהּ וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי - אֲרוּמְךָ.

אלי אַתָּה וְאוֹדְךָ, אֱלֹהֵי - אַרְוַמְךָ.
הוֹדוּ לִי כִי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
הוֹדוּ לִי כִי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

**יְהַלְלוּךָ ה' אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחַסִּדֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ,
וְכָל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ,
וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיְקַדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ, מִלְּכָנוּ. כִּי לָךְ טוֹב
הַהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נֶאֱמָה לְזַמֵּר, כִּי מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל.**

**הוֹדוּ לִי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
הוֹדוּ לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לַעֲשֵׂה הַשְּׂמִים בְּתַבּוּנָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוּלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשָׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמַמְשָׁלוֹת בַּלַּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְמַנְה מְצָרִים בְּבִכּוּרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכְכֶם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
בְּיַד חֲזָקָה וּבְזָרוּעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְגַזֵּר יָם סוּף לְגַזְרֵים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.**

וְהָעֵבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
וְנִעַר פְּרָעָה וַחֲיִלוֹ בַיָּמִים סוּף כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
לְמוֹלִיךְ עִמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
לְמִכָּה מַלְכִים גְּדִלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
וַיְהָרֵג מַלְכִים אֲדִירִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
וַיִּתֵּן אֶרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
שָׁבַע שְׁפִלְנוֹ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
וַיִּפְרָקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
נָתַן לָחֶם לְכֹל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.

נְשַׁמֵּת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ, ה' אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר
תִּפְאָר וּתְרוּמָה זְכוּרָךְ, מַלְכֵנוּ, תְּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
אֶתְהָ אֵל, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֵה וּמַצִּיל
וּמִפְרָנֶס וּמִרְחָם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה.
אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת, אָדוֹן כָּל
תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיִּי לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן - הַמְעוֹרֵר יְשָׁנִים
וְהַמְקִיץ נֹרְדָמִים, וְהַמְשִׁיחַ אֱלֹמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ

נופלים והזוקף כפופים. לך לבדך אנחנו מודים.

אלו פינו מלא שירה כים,

ולשוננו רנה כהמון גליו,

ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע,

ועינינו מאירות כשמש וכירח,

וידינו פרושות כנשרי שמים,

ורגלינו קלות כאילות -

אין אנחנו מספיקים להודות לך, ה' אלהינו ואלהי אבותינו,

ולברך את שמך על אחת מאלף, אלפי אלפים ורבי רבבות

פעמים הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו.

ממצרים גאלתנו, ה' אלהינו,

ומבית עבדים פדיתנו,

ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו,

מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו,

ומחלים רעים ונאמנים דליתנו.

עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך, ואל תטשנו, ה'

אלהינו, לנצח. על כן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה

שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו - הן הם יודו ויברכו

וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך

מלכנו.

כי כל פה לך יודה,

וכל לשון לך תשבע,

וְכָל בְּכָר לְךָ תִּכְרַע,
וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה,
וְכָל לִבְבוֹת יִירָאוּךָ,
וְכָל קֶרֶב וּכְלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ.
פְּדֹבֵר שְׁכֵתוֹב, כָּל עֲצַמְתִּי תֹאמַרְנָה, ה' מִי כְמוֹךָ מְצִיל עֲנִי
מִחֲזַק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאַבְיּוֹן מִגְּזֵלוֹ.
מִי יִדְמָה לְךָ וּמִי יִשְׁוֶה לְךָ וּמִי יַעֲרַךְ לְךָ הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר
וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, קִנְיָה שָׁמַיִם וְאַרְצָ. נְהַלֵּלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ
וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קְדוֹשְׁךָ, כְּאֲמוּרָ: לְדָוִד, בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת ה' וְכָל
קֶרְבִי אֶת שֵׁם קְדוֹשׁוֹ.
הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֲזָרְךָ,
הַגָּדוֹל בְּכַבּוֹד שִׁמְךָ,
הַגָּבוֹר לְנִצַּח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ,
הַמְּלִיךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רֶם וְנֹשֵׂא.
שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ.
וְכַתּוּב: רָנְנוּ צְדִיקִים בַּי', לַיְשָׁרִים נְאֻה תִּהְיֶה.
בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלֵּל,
וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּתְבַּרַךְ,
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם,
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יִתְפָּאֵר שִׁמְךָ,

מִלְכָנוּ, בְּכֹל דּוֹר וָדוֹר, שֶׁנֶּפֶן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהִלָּל לְשַׁבַּח, לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדְר לְכַרֵּךְ, לְעֵלָה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֲךָ.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְכָנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשִׁמִּים וּבְאָרֶץ, כִּי לָךְ נָאָה, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה, הִלָּל וְזִמְרָה, עַז וּמִמְשָׁלָה, נְצַח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתַפְאֵרֶת, קִדְשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.
וְשׁוֹתָה בְּהִסִּיבֵת שְׂמָאל.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן, עַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחִילֵת לְאֲבוֹתֵינוּ לְאָכֵל מִפְּרִיָּהּ וּלְשַׁבַּע מִטוֹבָהּ. רַחֵם נָא ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכֵל מִפְּרִיָּהּ

וְנִשְׁבַּע מִטּוֹבָה וּנְבָרָךְ עָלֶיהָ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ [בשבת]:
וְרִצָּה וְהִחְלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה] וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת
הַזֶּה, כִּי אַתָּה ה' טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְנוֹדֵה לְךָ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי
הַגָּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', עַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן.

נרצה

חֲסֵל סְדוּר פֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ, כְּכֹל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ.
כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסִדֵּר אוֹתוֹ כֵּן נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹתוֹ.
זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה, קוֹמֵם קֹהֵל עֲדַת מִי מְנָה.
בְּקִרְבֵּי נֶהַל נְטַעֵי כִנֵּה פְדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

בְּלֵיל רֵאשׁוֹן אוֹמְרִים:

וּבִכְּנֵי וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה

אֶז רֹב נְסִיִּים הִפְלִאתָ בְּלַיְלָה,

בְּרֵאשִׁי אֲשֶׁמוּרְתָּ זֶה הַלַּיְלָה,

גַּר צָדֵק נִצַּחְתָּנוּ כְּנֹחֵלֵק לוֹ לַיְלָה,

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

דָּנַת מֶלֶךְ גָּרָר בְּחֵלוֹם הַלַּיְלָה,
הַפְּחַדְתָּ אֶרְמִי בְּאֶמֶשׁ לַיְלָה,
וַיֵּשֶׁר יִשְׂרָאֵל לְמִלְאֲךָ וַיִּזְכַּל לוֹ לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

זָרַע בְּכוֹרֵי פִתְרוֹס מִחֲצַת בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה,
חֵילָם לֹא מָצְאוּ בְּקוֹמָם בַּלַּיְלָה,
טִיסַת נְגִיד חֲרָשֶׁת סְלִית בְּכוֹכְבֵי לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

יַעֲץ מְחֻרָף לְנוֹפֵף אוֹיֵי, הוֹבִשְׁתָּ פְגָרְיוֹ בַּלַּיְלָה,
כָּרַע בֵּל וּמָצְבוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה,
לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה כִּז חֲזוֹת לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

מִשְׁתַּכֵּר בְּכָלִי קִדְשׁ נִהְרַג בּוֹ בַּלַּיְלָה,
נוֹשֵׁעַ מִבוֹר אֶרְיוֹת פּוֹתֵר בְּעֵתוֹתֵי לַיְלָה,
שִׁנְאָה נֹטֵר אֲגָגִי וְכֹתֵב סְפָרִים בַּלַּיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

עוֹרֶרֶת נִצְחָךְ עָלָיו בְּנִדְד שְׁנַת לַיְלָה.
פּוֹרָה תִּדְרוֹךְ לְשׁוֹמֵר מֵהַ מַּלַּיְלָה,

צָרַח כְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתְּא בִקְרָ וְגַם לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה,
כִּם הוֹדַע כִּי לָךְ הַיּוֹם אַף לָךְ הַלַּיְלָה,
שׁוֹמְרִים הַפְּקֵד לְעִירְךָ כֹּל הַיּוֹם וְכֹל הַלַּיְלָה,
תָּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשַׁכְתָּ לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

בְּלֵיל שְׁנֵי בַחו"ל:

וּבְכֵן וְאִמְרַתֶּם זֶבַח פֶּסַח
אִמְץ גְּבוּרוֹתֶיךָ הַפְּלֵאתָ בַּפֶּסַח,
בְּרֵאשׁ כֹּל מוֹעֲדוֹת נְשֵׂאתָ פֶּסַח,
גְּלִיתָ לְאַזְרָחֵי חֲצוֹת לַיְל פֶּסַח,
וְאִמְרַתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

דָּלַתִּיו דְּפַקְתָּ כָּחַם הַיּוֹם בַּפֶּסַח,
הִסְעִיד נּוֹצְצִים עֲגוֹת מִצּוֹת בַּפֶּסַח,
וְאֵל הַבְּקָר רָץ זָכַר לְשׁוֹר עֲרַךְ פֶּסַח,
וְאִמְרַתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

זועמו סדומים ולוהטו באש בפסח,
חלץ לוט מהם ומצות אפה בקץ פסח,
טאטאת אדמת מף ונף בעברך בפסח,
ואמרתם זבח פסח.

יה ראש כל און מחצת בליל שמור פסח,
כביר, על בן בכור פסחת בדם פסח,
לבלתי תת משחית לבא בפתחי בפסח,
ואמרתם זבח פסח.

מסגרת סגרה בעתותי פסח,
נשמד ה מדון בצליל שעורי עמר פסח,
שורפו משמני פול ולוד ביקד יקוד פסח,
ואמרתם זבח פסח.

עוד היום בנב לעמוד עד געה עונת פסח,
פס יד כתבה לקעקע צול בפסח,
צפה הצפית ערוך השלחן בפסח,
ואמרתם זבח פסח.

קהל כנסה הדסה לשלש צום בפסח,
ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח,

שְׁתִּי אֱלֹהֵי רָגַע תִּבְיֵא לְעוֹצִית בַּפֶּסַח,
תַּעֲז יָדְךָ וְתֵרוֹם יְמִינְךָ כְּלִיל הַתְּקַדֵּשׁ חַג פֶּסַח,
וְאִמְרֵתֶם זָבַח פֶּסַח.

כִּי לֹא נֶאֱהָ, כִּי לֹא יֵאָה.

אֲדִיר בְּמִלּוּכָה, בְּחֹזֶר כְּהִלְכָה, גְּדוּדֵיךָ יֹאמְרוּ לֹא:
לֶב יִלְבֵּ, לֶב כִּי לֶב, לֶב אֶף לֶב, לֶב ה' הַמַּמְלָכָה,
כִּי לֹא נֶאֱהָ, כִּי לֹא יֵאָה.

דְּגוּל בְּמִלּוּכָה, הַדּוֹר כְּהִלְכָה, וְתִקְיוֹ יֹאמְרוּ לֹא:
לֶב יִלְבֵּ, לֶב כִּי לֶב, לֶב אֶף לֶב, לֶב ה' הַמַּמְלָכָה,
כִּי לֹא נֶאֱהָ, כִּי לֹא יֵאָה.

זָכָאִי בְּמִלּוּכָה, חֲסִין כְּהִלְכָה טַפְסָרְיוֹ יֹאמְרוּ לֹא:
לֶב יִלְבֵּ, לֶב כִּי לֶב, לֶב אֶף לֶב, לֶב ה' הַמַּמְלָכָה,
כִּי לֹא נֶאֱהָ, כִּי לֹא יֵאָה.

יְחִיד בְּמִלּוּכָה, כְּפִיר כְּהִלְכָה לְמוֹדֵיךָ יֹאמְרוּ לֹא:
לֶב יִלְבֵּ, לֶב כִּי לֶב, לֶב אֶף לֶב, לֶב ה' הַמַּמְלָכָה,
כִּי לֹא נֶאֱהָ, כִּי לֹא יֵאָה.

מוֹשֵׁל בְּמִלּוּכָה, נוֹכָא כְּהִלְכָה סְבִיבֵיךָ יֹאמְרוּ לֹא:

לֹב לֹב, לֹב כִּי לֹב, לֹב אִף לֹב, לֹב ה' הַמַּמְלָכָה,
כִּי לֹב נָאָה, כִּי לֹב יָאָה.

עֲנִיּוּ בַמְּלוּכָה, פּוֹדֶה כְּהִלְכָה, צְדִיקֵי יֹאמְרוּ לֹב:
לֹב יִלְבֵּ, לֹב כִּי לֹב, לֹב אִף לֹב, לֹב ה' הַמַּמְלָכָה,
כִּי לֹב נָאָה, כִּי לֹב יָאָה.

קְדוֹשׁ בַּמְּלוּכָה, רַחוּם כְּהִלְכָה שְׁנֵאֲנֵינוּ יֹאמְרוּ לֹב:
לֹב יִלְבֵּ, לֹב כִּי לֹב, לֹב אִף לֹב, לֹב ה' הַמַּמְלָכָה,
כִּי לֹב נָאָה, כִּי לֹב יָאָה.

תְּקִיף בַּמְּלוּכָה, תּוֹמֵךְ כְּהִלְכָה תְּמִימֵינוּ יֹאמְרוּ לֹב:
לֹב יִלְבֵּ, לֹב כִּי לֹב, לֹב אִף לֹב, לֹב ה' הַמַּמְלָכָה,
כִּי לֹב נָאָה, כִּי לֹב יָאָה.

אֲדִיר הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקִרְוֹב.
אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.

בַּחֹר הוּא, גְּדוֹל הוּא, דָּגוּל הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקִרְוֹב.
אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.

הדור הוא, ותיק הוא, זכאי הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

חסיד הוא, טהור הוא, יחיד הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

כביר הוא, למוד הוא, מלך הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

נורא הוא, סגיב הוא, עזוז הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

פודה הוא, צדיק הוא, קדוש הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

רחום הוא, שדי הוא, תקיף הוא יבנה ביתו בקרוב.
במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.

אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

ספירת העמר בחוץ לארץ, בליל שני של פסח:

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו
וצונו על ספירת העמר.
היום יום אחד בעמר.

אחד מי יודע?

אחד אני יודע: אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים מי יודע?

שנים אני יודע: שני לחות הברית. אחד אלהינו שבשמים
ובארץ.

שלושה מי יודע?

שלושה אני יודע: שלושה אבות, שני לחות הברית, אחד
אלהינו שבשמים ובארץ

ארבע מי יודע?

ארבע אני יודע: ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לחות
הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ

חמשה מי יודע?

חמשה אני יודע: חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ

ששה מי יודע?

ששה אני יודע: ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ

שבעה מי יודע?

שבעה אני יודע: שבעה ימי שבוע, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ

שמונה מי יודע?

שמונה אני יודע: שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבוע, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ

תשעה מי יודע?

תשעה אני יודע: תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה

יְמֵי שַׁבָּתָא, שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע
אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

עֲשֶׂרָה מִי יוֹדֵעַ?

עֲשֶׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ: עֲשֶׂרָה דְבָרִיא, תְּשַׁעָה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנָה יְמֵי
מִלָּה, שְׁבַעָה יְמֵי שַׁבָּתָא, שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי
תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

אֶחָד עֲשָׂר מִי יוֹדֵעַ?

אֶחָד עֲשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ: אֶחָד עֲשָׂר כּוֹכְבֵיא, עֲשֶׂרָה דְבָרִיא,
תְּשַׁעָה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלָּה, שְׁבַעָה יְמֵי שַׁבָּתָא, שְׁשָׁה
סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה
אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

שְׁנַיִם עֲשָׂר מִי יוֹדֵעַ?

שְׁנַיִם עֲשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנַיִם עֲשָׂר שְׁבִטֵיא, אֶחָד עֲשָׂר כּוֹכְבֵיא,
עֲשֶׂרָה דְבָרִיא, תְּשַׁעָה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלָּה, שְׁבַעָה
יְמֵי שַׁבָּתָא, שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע
אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ?

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אָנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִדָּיָא. שְׁנַיִם עָשָׂר
שְׁבַטִיָא, אֶחָד עָשָׂר כּוֹכְבֵיָא, עֶשְׂרֵה דְבְרֵיָא, תְּשַׁעַה יְרַחֵי לְדָה,
שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִיְלָה, שְׁבַעַה יְמֵי שְׁבַתָא, שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה,
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אַבוֹת, שְׁנֵי
לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ

חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא

דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵי זוּזֵי, חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

וְאַתָּא שׁוֹנְרָא וְאַקְלָה לְגְדִיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵי זוּזֵי.

חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

וְאַתָּא כְּלָבָא וְנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דְּאַקְלָה לְגְדִיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵי

זוּזֵי.

חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

וְאַתָּא חׁוּטְרָא וְהֶפֶה לְכְלָבָא, דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דְּאַקְלָה לְגְדִיָא,

דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵי זוּזֵי.

חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

וְאַתָּא נוֹרָא וְשֶׁרֶף לְחׁוּטְרָא, דְּהֶפֶה לְכְלָבָא, דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא,

דַּאֲכֵלָה לַגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְיָ.
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא מִיָּא וְכִבָּה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְפִי לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכַלְבָּא,
דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דַּאֲכֵלָה לַגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְיָ.
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא תוֹרָא וְשִׁתָּה לְמִיָּא, דְּכִבָּה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְפִי לְחוּטְרָא,
דְּהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דַּאֲכֵלָה לַגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא
בְּתַרֵּי זִוְיָ.
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא הַשׁוּחַט וְשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה לְמִיָּא, דְּכִבָּה לְנוֹרָא,
דְּשָׂרְפִי לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דַּאֲכֵלָה
לַגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְיָ.
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא מְלַאֲךְ הַמּוֹת וְשַׁחַט לְשׁוּחַט, דְּשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה
לְמִיָּא, דְּכִבָּה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְפִי לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁךְ
לְשׁוֹנְרָא, דַּאֲכֵלָה לַגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְיָ.
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.
וְאַתָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשַׁחַט לְמְלַאֲךְ הַמּוֹת,

דְּשַׁחֲט לְשׁוֹחֲט, דְּשַׁחֲט לְתוֹרָא, דְּשַׁתָּה לְמִיָּא, דְּכַבֵּה לְנוֹרָא,
דְּשַׁרְף לְחוּטְרָא, דְּהַכֵּה לְכַלְבָּא, דְּנַשֵּׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דְּאָכְלָה
לְגַדְיָא, דְּזָבִין אֲבָא בְּתַרֵּי זִזְי.
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

